विलीनं शरणमिव यथा कश्चित् भीतोदुर्गे निलीयते सजलस्य घनस्येव द्युतिर्य्यस्य तमसः उत्प्रेक्षावयवदृति भीतवत्ससादेति उपमाश्लेषलक्षणस्य श्लिष्टस्यार्थेन योगात् शरणमिव गतमि त्युत्प्रेक्षायोगात् विटपिनिराकृतचन्द्ररश्म्यरातावि ति रूपकार्थेन योगात् तथाचोक्तं श्लिष्टस्यार्थेन संयुक्तः किञ्चिचोत्प्रेक्षयान्वितः। रूपकार्थेन च पुनरुत्प्रेक्षावयवोयथेति। विटपितिरस्कृतचन्द्र रश्मियोगदृति पाठान्तरं तत्र रूपकार्थोनास्तीति असंपूर्णलक्ष णता ॥ ६९ ॥

भ० शरणमित्यादि। सजलस्य मेघस्य इव द्युतिर्यस्य तत् तमोऽन्ध कारं पृथुविषमशिलायामन्तराले स्थितं सत् निकुञ्जे शरणं गत मिव शरणापन्नमिव ससाद विलीनं भीतवत् यथा कश्चिद्भीतो दुर्गवनान्तरे विलीयते निकुञ्जे कीदृशे विटपिभिर्वृक्षैर्निराकृता चन्द्ररश्मिरूपाअरातयस्तमःशत्रवोयस्मात् उत्प्रेक्षावयवदृति भीतवत् ससादेत्युपमाश्लेषरूपश्लिष्टस्यार्थेन योगात् शरणमिव गतमित्युत्प्रेक्षायायोगात् विटपिनिराकृतचन्द्ररश्म्यरातावि ति रूपकार्थेन योगाच्च तथाचोक्तं श्लिष्टस्यार्थेन संयुक्तः काञ्चिचो त्प्रेक्षयान्वितः। रूपकार्थेन च पुनरुत्प्रेक्षावयवोयथेति चन्द्र रश्मियोगदृति पाठे रूपकार्थोनास्तीत्यसम्पूर्णलक्षणता ॥ ६९ ॥

अथ नयनमनोहरोऽभिरामं स्मरइव चित्तभवो ऽप्यवामशीलः। रघुसुतमनुजोजगाद वाचं सजल घनस्तनयित्नुतुल्यघोषः ॥ संदृष्टिः ॥ ७० ॥